

samo u pogledu pitanja, koja se tiču probitka (interesse), pretpostaviv, da se ista raspravljaju in linea disciplinari seu ordine juris non servato. Najslabiji su dijelovi historični. Poregijanje starog prava s novim doprinosi mnogo jasnoći i određenosti. Neprestano osvrтанje na praksu preporuča djelo osobito. Polemika zauzima malo prostora, a uviјek je učitiva i stvarna. Literatura je obilna.

Drugi dio djela čemo ocijeniti, čim izfige.

Dr. Ruspini.

Gehr Dr. Nikolaus. Das heilige Messopfer-dogmatisch, liturgisch und kritisch erklart. Klerikern und Laien gewidnet. Mit Approbation des hochw. Herrn Erzbischofs von Freiburg. Elfte bis dreizehnte Auflage. U vel. 8° str. XX. i 688. Freiburg in Breisgau 1912. Herdersche Verlagshandlung. c. K 9, uvez. K 10'80.

Ovo je poznata knjiga mnogim čitaoцима „Bog. Smotre“. Prvo izdanje ove krasne knjige ugledalo je svijetlo Božje god. 1877., a ovo je sada nakon 35 godina već trinaesto izdanje. Pisac, zač. tajni komornik sv. Oca, nadb. duhovni savjetnik i podpravnatelj nadbiskupskog bogosl. sjemeništa — postigao je ovim djelom, da ga svaki bogoslovac rado čita i svaki svećenik rado rabi; dapaće ovo djelo prokrčilo si je put i u krugove svjetovnjače. I nije se tome čuditi. O svetoj misi, koja je srce katoličkog života, najdragocjenije blago za kršćanina, koje s katoličkom crkvom i vjerom ostaje i pada, čitaju rado osobito oni katolički kršćani, koji žele da budu pobliže upućeni u razumijevanje ove velike žrtve novoga zavjeta. Kamo sreće, kad bi i na hrvatskom jeziku bilo knjige slične ovoj. Ona bi svjetovnjacima iz naobraženijih krugova uputu dala o tom, što je sv. misa, što sv. pričest, kakovi su plodovi sv. mise, pa bi jamačno više naobraženih svjetovnjaka pristupalo svako jutro k stolu Gospodnjem. Ova se knjiga u ostalom i sama preporučuje, kao što je preporučuje i njezino trinaesto izdanje.

Dr. Pazman.

Doljnicksi Izidor, duhovnik grčkokat. sjemeništa u Lavovu, Tipikъ церкве руско-каeoлическия (Tipik Crkve rusko-katoličke). Str. 592. Cijena 6 K.

Taj je Tipik neke vrste općeni direktorij, u kojem se nalaze općena pravila, kako valja obavljati crkveno bogosluženje tečajem cijele crkvene godine. Tipik se dijeli u pet poglavila. U prvom se poglaviju navode pravila prema ustanovama provincijalnoga sabora u Lavovu 1901., kako se imade obavljati svakidašnje bogoslužje; u drugom se poglaviju navode općena pravila za službe Oktojija i Mineje; treće poglavje sadržava pravila posebna za službe Mineje po kalendarskom redu; četvrti poglavje navodi pravila za službe Trioda (od nedjelje Miharja i Fariseja do nedjelje Svih Svetih — prve nedjelje po Čuhovima); peto poglavje navodi posebna pravila, kako valja obavljati crkveno bogoslužje na crkvene go-

dove.

Pisac Tipika napisao je tu knjigu nakon 40 godina svoje duhovničke službe u sjemeništu u Lavovu. Poznaje sve istočne obrede kao rijetko tko; poznaje bogoslužne jezike istočne crkve: grčki, sirske, kaldejski, staroslovenski. Pišući to djelo za svoje gojence svećenike, htio je da im dade u ruke knjigu znanstveno obragjenu. Obazirao se pisac na najznamenitije Tipike carigradske, velikoruske i rumunjske crkve, te na mnoge najstarije rukopise. Napisao je knjigu u staroslovenskom jeziku, da je mogu rabiti i oni, koji ne poznавaju maloruski jezik.

2. Браћштво Воведења Пресв. Богородицѣ (Bratstvo vovedenija Presv. Bogorodice) u duh. sjemeništu u Lavovu

i

3. Начеркъ жиць Пресв. Богородицѣ при храмѣ Јерусалимскомъ. (Nacrt života presv. Bogorodice kod hrama Jerusalenskoga).

U pomenutoj se knjizi nalazi povijest bratstva „Uvodu presv. Bogo-

rodice u hramu^x i opširan nacrt životu presv. Bogorodice. Knjiga je pisana u 4°, a imade 630 strana; a pisana je maloruskim i latinskim jezikom. Knjiga je veoma interesantna i posvjeđočuje veliku erudiciju piščevu. Pisac izvrsno poznaje sv. Pismo, sv. Oce, crkvene knjige, a pouke njegove, koje daje članovima bratstva, svjedoče o velikoj njegovoj pobožnosti prema presv. Bogorodici. Govoreći o pojedinim krepostima presv. Bogorodice i davajući pouke članovima učeni pisac navodi disciplinu istočne Crkve prvih kršćanskih vijekova, da što jače raspali članove na štovanje presv. Bogorodice. Prekrasni su navodi osobito o uzvišenosti djevičanstva, zatim disciplinu veteris Ecclesiae Orientalis circa connubia — et disciplina praesentis Ecclesiae Graecae circa connubia cleri.

3. Служба свјентитијему сердцу Јисусовом. (Služba presv. Srcu Isusovomu).

Prije više godina sastavio je učeni pisac službu za blagdan Bezgrješnoga začeća Marijina, kasnije Akitist u čast Presv. Srcu Isusovu, a sad čitavu otpravu: Večernju, Jutrenju i Povečerije. Prve one stvari prevedene su na latinski, grčki i neke druge liturgijske jezike istočne Crkve. Veliki poznavalac istočne liturgije pok. Nilles napisao je o njima najpoхvalniju kritiku. Ne zaostaje za onim djelima najnovija služba u čast Presv. Srcu Isusovu. Kad ne bi čovjek znao za auktoru, držao bi da potječe iz pera kojega velikana prvih kršćanskih vijekova.

Dr. Njaradi.

Pregled časopisa.

Vrhbosna katoličkoj prosvjeti. Godina XXVI. Izdaje kaptol vrhbosanski. Ureguje: Prof. dr. Ivan Dujmušić. — Dr. Ante Alfrević: Budimo savremeni (br. 1.). — Fra Ignacije Radić: Estetika kao uzgojni faktor. Dr. Dragutin Kniewald: Kako njem. inteli-gencija diže pučku prosvjetu (br. 2.). — O. Urban Talić: Religiozna skepsa i kršćanska apologetika (br. 3.). — Mate Ivan išević: Slavopjevi križa Gospodnjega (br. 4.) — Dr. Josip Marušić: Škola i dom u borbi protiv pokvarene literature (br. 7.). — U svakom broju: Vjesnik i Prosvjeta.

Mjesečnik pravničkoga društva u Zagrebu. Godina XXXVIII. Knjiga I. Br. 3. Mart 1912. Ureguje Dr. Josip Šilović. —

Prof. Dr. E. M.: Anarhista Kropotkin o megjusobnoj pomoći kao glavnom zakonu ljudskog društva. — Ivan Ž. Galić: O postupku nakon smrti katoličkih prelata. (Nastavak). III. Dioba dohodaka u godini prelatove smrti. IV. Predaja nadarbine novo imenovanom biskupu. V. Troškovi postupka. — P. D.: Nekoliko opazaka prigodom djelomične preinake gragjanskog zakonika. (Nastavak). — R. Strohal: Zakon Vinodolski. — Pravosugje: A. Gragjansko. I samo dijete odnosno njegov skrbnik može u smislu § 158. o. g. z. pobijati zakonitost rogjenja svojega. — Nadležnost eparhijskih konsistorija i postupak za proglašenje mrtvim nestalogu supruga u svrhu, da može preostali ženidbeni drug sklopiti